

Drauge!

Europos Komisija

Šį leidinį spaudai parengė Aplinkos generalinis direktoratas.
Jis išleistas visomis oficialiomis Europos Sąjungos kalbomis.

Su leidiniu galima susipažinti ir Aplinkos generalinio direktorato interneto svetainėje, skirtoje jaunimui ir aplinkai: http://europa.eu/comm/environment/youth/index_lt.html

Teksto autorius: Benoît Coppée
Dailininkas: Nicolas Viot
Spausdino: European Service Network

Europe Direct – tai paslauga, padėsianti Jums rasti atsakymus į klausimus apie Europos Sąjungą

Informacija teikiama nemokamai telefonu:

00 800 6 7 8 9 10 11

Daug papildomos informacijos apie Europos Sąjungą yra internete. Ji pasiekama per Europos serverį (<http://europa.eu>).

Kataloguotų duomenų galima rasti šio leidinio pabaigoje.

Liuksemburgas: Europos Bendrijų oficialiųjų leidinių biuras, 2006

ISBN 92-79-01172-3

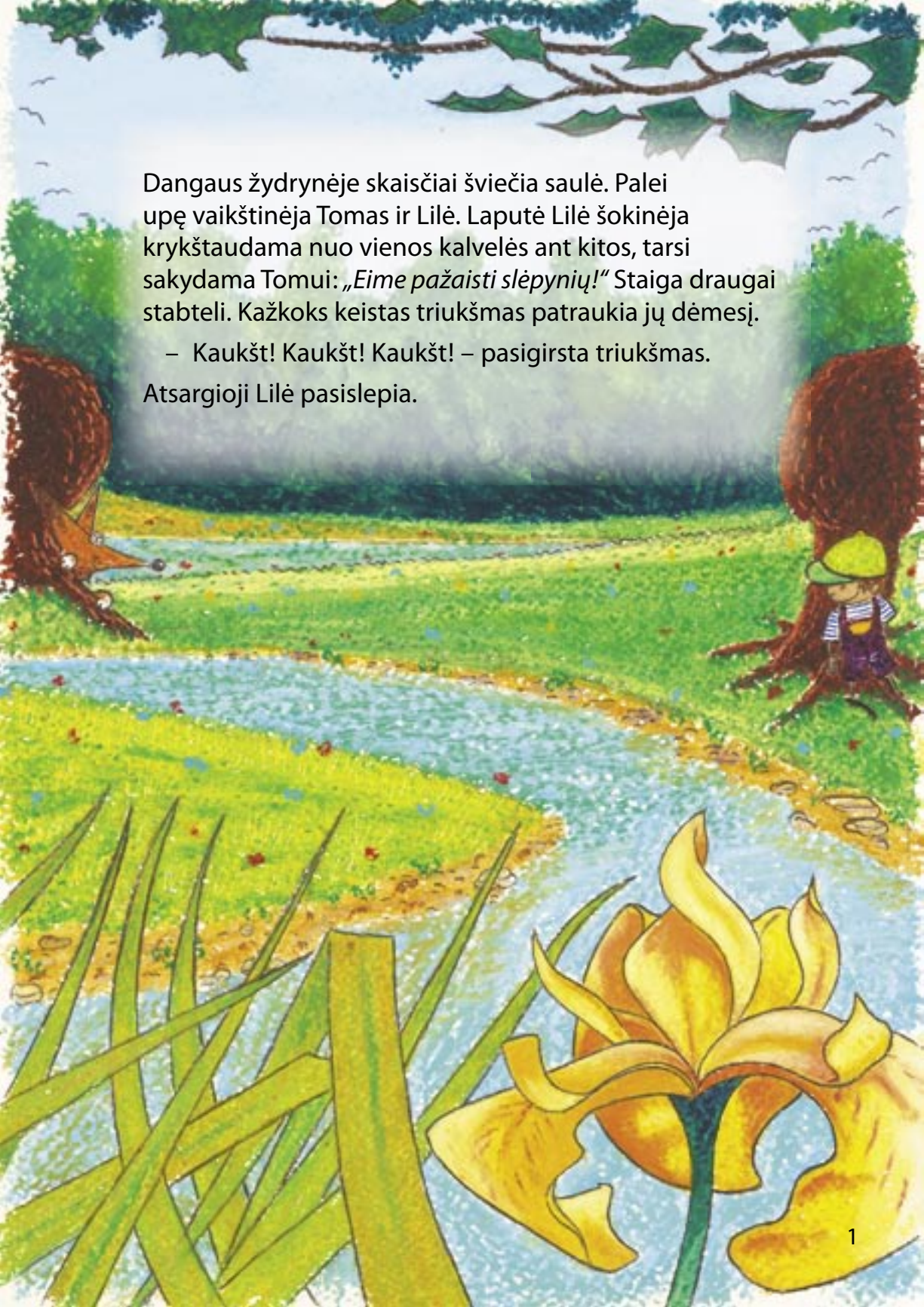
© Europos Bendrijos, 2006

Atgaminti leidžiama, jei nurodomas šaltinis.

Printed in Belgium

PRINTED ON RECYCLED PAPER THAT HAS BEEN AWARDED THE EU ECO-LABEL FOR GRAPHIC PAPER
(WWW.EUROPA.EU/ECOLABEL)

Dangaus žydrinėje skaisčiai šviečia saulė. Palei upę vaikštinėja Tomas ir Lilė. Laputė Lilė šokinėja krykštaudama nuo vienos kalvelės ant kitos, tarsi sakydama Tomui: „Eime pažaisiti slėpynių!“ Staiga draugai stabteli. Kažkoks keistas triukšmas patraukia jų dėmesį.

– Kaukšt! Kaukšt! Kaukšt! – pasigirsta triukšmas.

Atsargioji Lilė pasislepia.

Tomas atsiklaupia ir atsargiai artinasi. O, tai senasis Bazilis, Merlino miestelio bitininkas! Bet ką jis čia veikia? Ne, tai neįmanoma! Tomas vienu šuoliu strykteli ir nuskuodžia senuko link.

- Sustokite! – sušunka Tomas. – Tai bebrų užtvanka!
- Man tas pats! – subamba senasis Bazilis. Ir vėl – kaukšt, kaukšt plaktuku.
- Ne! – meldžia jo Tomas.
- Vaikeli, ši užtvanka man jau įgriso! Dėl jos mano ganykla užtvindyta! Ir netrukus man reikės valtys, kad pasiekčiau avilius! – plūstasi senukas.

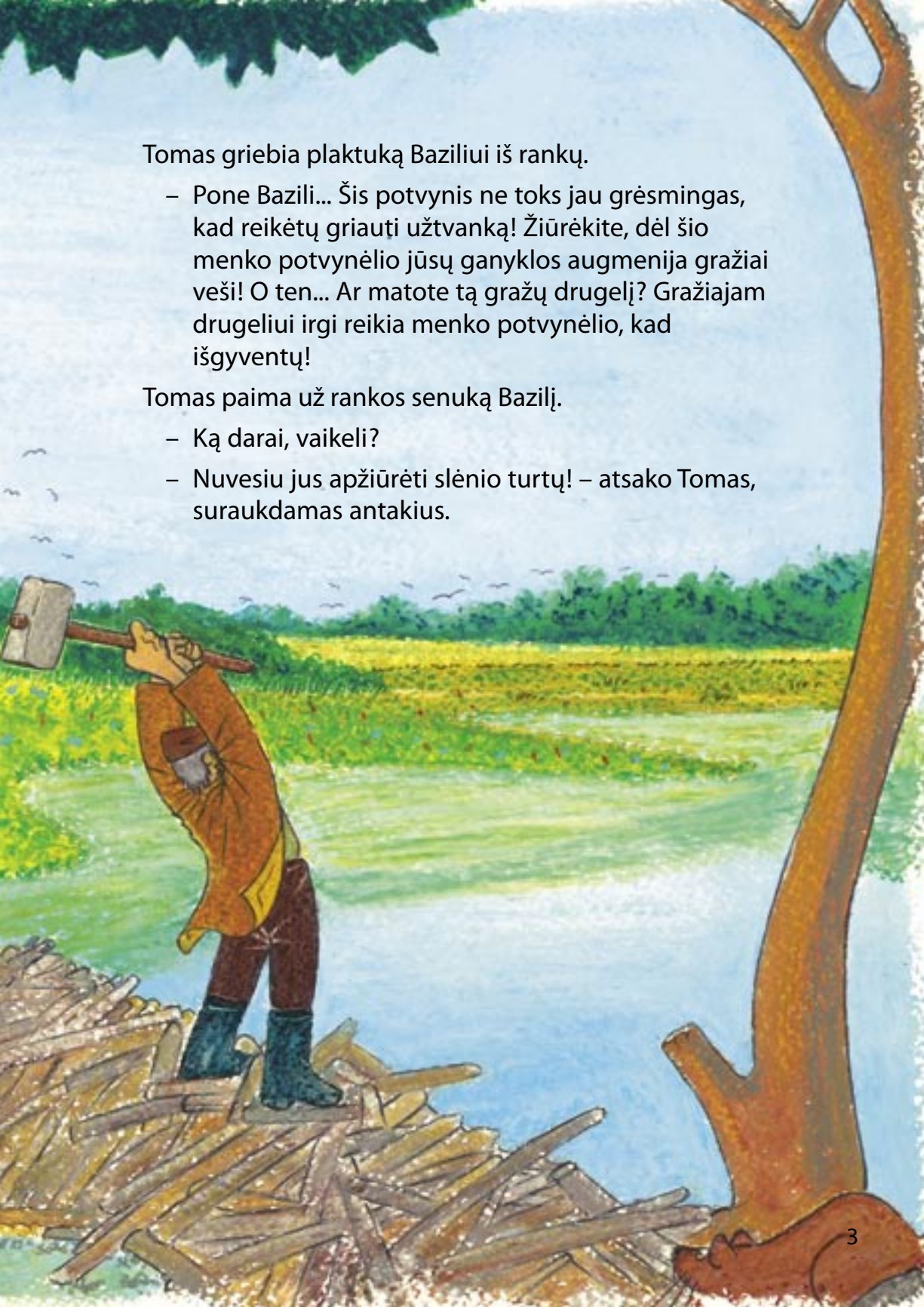

Tomas griebia plaktuką Baziliui iš rankų.

- Pone Bazili... Šis potvynis ne toks jau grėsmingas, kad reikėtų griauti užtvanką! Žiūrėkite, dėl šio menko potvynėlio jūsų ganyklos augmenija gražiai veši! O ten... Ar matote tą gražų drugelį? Gražiajam drugeliui irgi reikia menko potvynėlio, kad išgyventų!

Tomas paima už rankos senuką Bazilį.

- Ką darai, vaikeli?
- Nuvesiu jus apžiūrėti slėnio turtų! – atsako Tomas, suraukdamas antakius.

– Na gerai jau gerai – suniurna Bazilis.

Tomas paleidžia Bazilio ranką. Šokinėja kartu su drugeliu. Bazilis vos atgauna kvapą. Suniurzga:

– Uch... Norėčiau spėti paskui tave, mano berniuk...
Neskubėk taip... Man reumatas! Uch...

Tomas negirdi. Jis toks laimingas, lakstydamas paskui drugelį. Bėga. Rankos ištiestos lyg du sparnai.

– Skrendu! Šis drugelis – *citrinukas*! – sušuko Tomas.
– Koks grožis! Oi! Jų dešimtys čia gyvena! Tai nuostabu! Koks stebuklas!

Drugelis skraido ratu, sukasi ore ir nutupia ant medinės dėžės. Tomuko kaktoje išryškėja trys raukšlės.

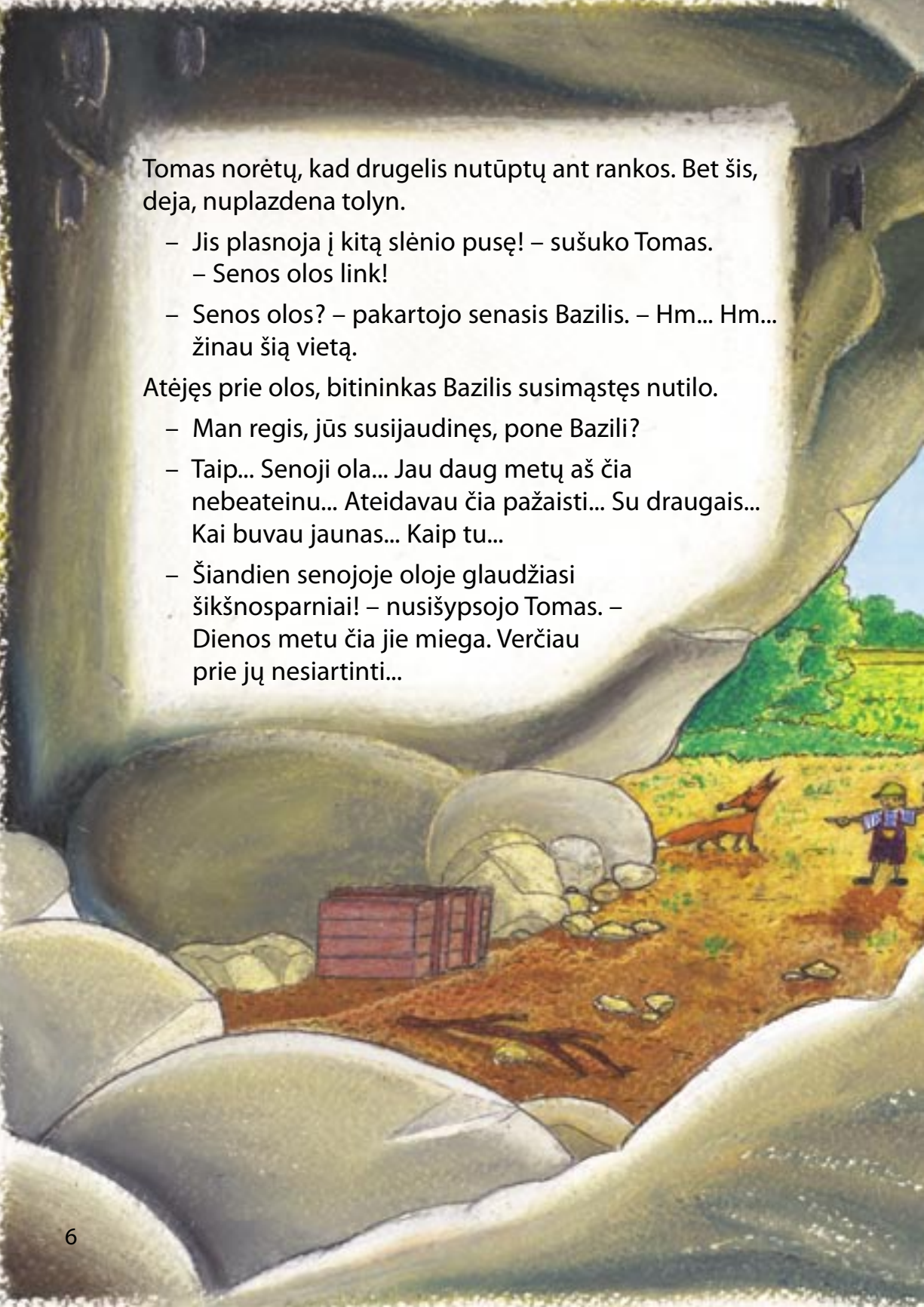
- Nagi! Visiškai nauja medinė dėžė! Kodėl ji čia?
- paklausė Tomas.

Senukas Bazilis prisiartina. Įsiterpia tarp Tomuko ir dėžės.

- Neliesk jos, vaikeli... Būkime atsargūs... Nežinome, kas joje yra... Eime dar pasivaikščioti! – pasiūlo senukas.

Staiga Lilė pastato ausytes. Laputė pasijuto stebima. Ji tuo įsitikinusi. Bet kas gi tai?

Tomas norėtų, kad drugelis nutūptų ant rankos. Bet šis, deja, nuplazdena tolyn.

- Jis plasnoja į kitą slėnio pusę! – sušuko Tomas.
- Senos olos link!
- Senos olos? – pakartojo senasis Bazilis. – Hm... Hm... žinau šią vietą.

Atėjęs prie olos, bitininkas Bazilis susimąstęs nutilo.

- Man regis, jūs susijaudinęs, pone Bazili?
- Taip... Senoji ola... Jau daug metų aš čia nebeateinu... Ateidavau čia pažaisti... Su draugais... Kai buvau jaunas... Kaip tu...
- Šiandien senojoje oloje glaudžiasi šikšnosparniai! – nusišypsojo Tomas. – Dienos metu čia jie miega. Verčiau prie jų nesiartinti...

– Aaa, šikšnosparniai... Kai būdavome maži, truputėlį bijodavome šių mielų padarėlių...

Tomas apsižvalgęs vėl pamatė dėžę.

– Neliesk jos! – subarė Bazilis. – Palik šias dėžes ramybėje. Eikš...

Dėžės visiems nedavė ramybės. Lilė sunerimusi stebi horizontą. Ji įsitikinusi esanti sekama. Bet atsisukusi nieko nepastebi.

Saulė leidosi vakarop.

- Kaip paaštrėjo reumato skausmai! – sunkiai alsuoja senasis Bazilis. – Ženklas, kad vakaras artėja!
- Grįžkime į Merlino miestelį! – pasiūlo Tomas. – Jei reumatas taip jus kankina, atsiremkite į mane! Aš stiprus!

Bazilis plačiai nusišypso. Atsiremia ranka į Tomo pečius.

- Betgi jūs nesate toks jau niurzglis – juokauja Tomas.
- Aš – niurzglis? – pasipiktina senasis Bazilis. – Žinoma, kad ne!

Staiga draugams tarp kojų ima šokinėti ir šmurkštinėti daugybė varlių ir salamandrų.

– Žiūrėkite! Jos bando pereiti kelią! Skubėkim!
Padėkime joms! – sušunka Tomukas. – Jei važiuotų mašina, įvyktų tikra katastrofa!

– Ajajai! Vargšė nugara! –šypteli senukas. – Judėkite, jukš, jukš, varlės, pirmyn, pirmyn!

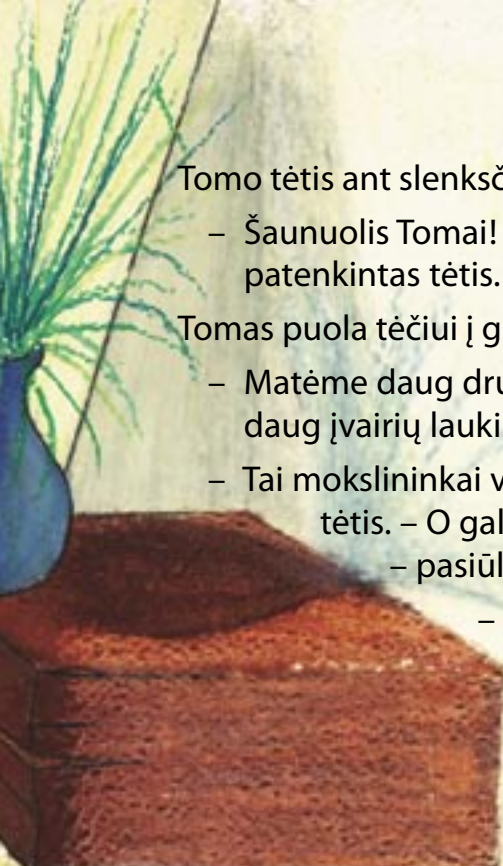
Ten, krūmuose, Tomas randa dar vieną dėžę.

– Šios dėžės tikrai įtartinos! – šaltai taria Bazilis.
– Reikia įspėti merą!

Lilė už savęs išgirsta, kaip sutraška kelios šakelės. Kaip visuomet, nieko ten nėra.

Tomo tėtis ant slenksčio pasitinka nedidelį būrelį.

- Šaunuolis Tomai! Grižai laiku prieš sutemstant, – sušunka patenkintas tėtis.

Tomas puola tėčiui į glėbį.

- Matėme daug drugelių! Šikšnosparnių olą! Varles! Kiek daug įvairių laukinių gyvūnų ir augalų!
- Tai mokslininkai vadina biologine įvairove. – paaiškina tėtis. – O gal tu man tai papasakotum per vakarienę?
 - pasiūlo tėtis.

- Ar aš irgi esu pakviestas? – klausia senasis Bazilis.

- Jei jūs per daug nebambėsite,
 - įspėja tėtis akimirksniu.

- Aš – bambeklis? Niekada gyvenime!
 - suniurna senasis Bazilis.

Susėdę prie ugnies, Tomas ir Bazilis pasakoja apie praleistą dieną ir jų nuotykius.

- ...Bet tėti... Visur, kur tik ėjome, radome įtartinų dėžių!

- Iš tiesų! – patvirtina senasis Bazilis. – Beje rytoj iš pat ryto apie tai reikės pasikalbėti su meru... Tačiau pirmiausia reikia gerai išsimiegoti.

- Ar galėčiau jus pakviesti pernaktoti svečių kambaryje?
 - maloniai pasiūlo tėtis.

- Labai dėkui už kvietimą. – nusišypso Bazilis, – su didžiausiu malonumu sutinku ir prižadu nebambėti.

Lilė susirietusi prie malkinės budėjo.
Galbūt čia, Tomo namuose, jie irgi sekami?

Kitą rytą nubudęs Tomas kambaryje randa ne tik tėtį ir bitininką Bazilį, bet ir miestelio merą. Visi susirinko čia, jo namuose...

- O, pone mere! – nudžiugo Tomas, – Ir jūs čia! Tai nuostabu! Kaip gaila, kad vakar jūsų nebuvo kartu su mumis slėnyje! Miestelio slėnis toks gražus, toks nuostabus! Matėme drugelius! Bet... Pone mere, ar jūs jau žinote apie tas dėžes? Apie dėžes slėnyje! Visur pilna keistų dėžių!

Meras nusišypso. Paglosto Tomukui galvą.

– Ačiū, Tomuk, kad mane pakviete! Taip, mūsų slėnis gražus! Mes juo didžiuojamės! Kartu su daugeliu kitų vietovių mūsų slėnis įtrauktas į saugomų gamtinių teritorijų „Natura 2000“ tinklą! Ar girdėjai ką nors apie tai? Tinklas „Natura 2000“ sudarytas iš vietovių, kurios yra tarsi gamtos lobiai! Biologinės įvairovės lobiai! Mat ten yra daug įvairių augalų rūšių ir įvairios gyvūnijos! Šiose vietovėse žmonės įsipareigoja saugoti ir tausoti gamtą: gyventi su gyvūnais taikiai ir saugoti augalus!

– Bet tos dėžės? – primygtinai klausia Tomukas.

– Kantrybės, Tomai! Tuoju viską paaiškinsiu! – nusišypso meras. – Eime, noriu tau kai ką parodyti.

Meras drauge su senuoju Baziliu, Tomuku ir Lile nueina į Merlino miestelio slėnį.

- Štai čia, šioje vietoje, – surinka Tomas, – mes pagelbėjom varlėms ir salamandroms!

Senasis Bazilis, regis, visai pamiršęs reumatą, tarsi vėl atgijo.

- Visur šokinėjo varlės! – sako senukas. – Dar niekada nemačiau tiek salamandrų bandančių pereiti kelią! Jos prasmukdavo šmurkšt, šmurkšt, šmurkšt... Ir ten! Ir ten! Baiminausi, kad mašina neatvažiuotų! Išgelbėjome visą jų koloniją! – entuziastingai aiškina Bazilis.

Meras prieina prie dėžės ir ją atidaro.

– Kas gi ten? – klausiamai sušunka Tomas.

Iš dėžės meras ištraukia kuoliukus ir plakatus.

– Šie reikmenys laukė, kol juos kas nors įtvirtins!

– sako meras.– Jie perspėja vairuotojus apie varles ir salamandras ant kelio!

– Tad greičiau kalkime kuoliukus! – prašo Tomas.

– Negalime prarasti nė sekundės! – antrina senasis Bazilis.

Tomas ir meras kala kuoliukus. Kaukšt! Kaukšt! Senukas Bazilis klijuoja plakatus. Lilė išgirsta keistą triukšmą tankmėje. Bet prisiartinusi nieko nepamato! Labai paslaptinga...

Po darbo meras jaučiasi sušilęs, bet patenkintas. Jis atsiraitoja marškinių rankoves. Veidas spindi iš laimės.

– Tomai, ar tu pasirengęs palydėti mane iki olos?

Bazilis atsistoja priešais merą.

– Na ir klausimas, pone mere! Žinoma, mes jus palydėsime!

Jiems atėjus prie olos, meras paima į rankas antrą dėžę. Sunki. Jam reikia pagalbos. Kas gi viduje, kad ji tokia sunki?

Meras atvožia dėžės dangtį.

– Išraižytas akmuo! – rikteli Tomas.

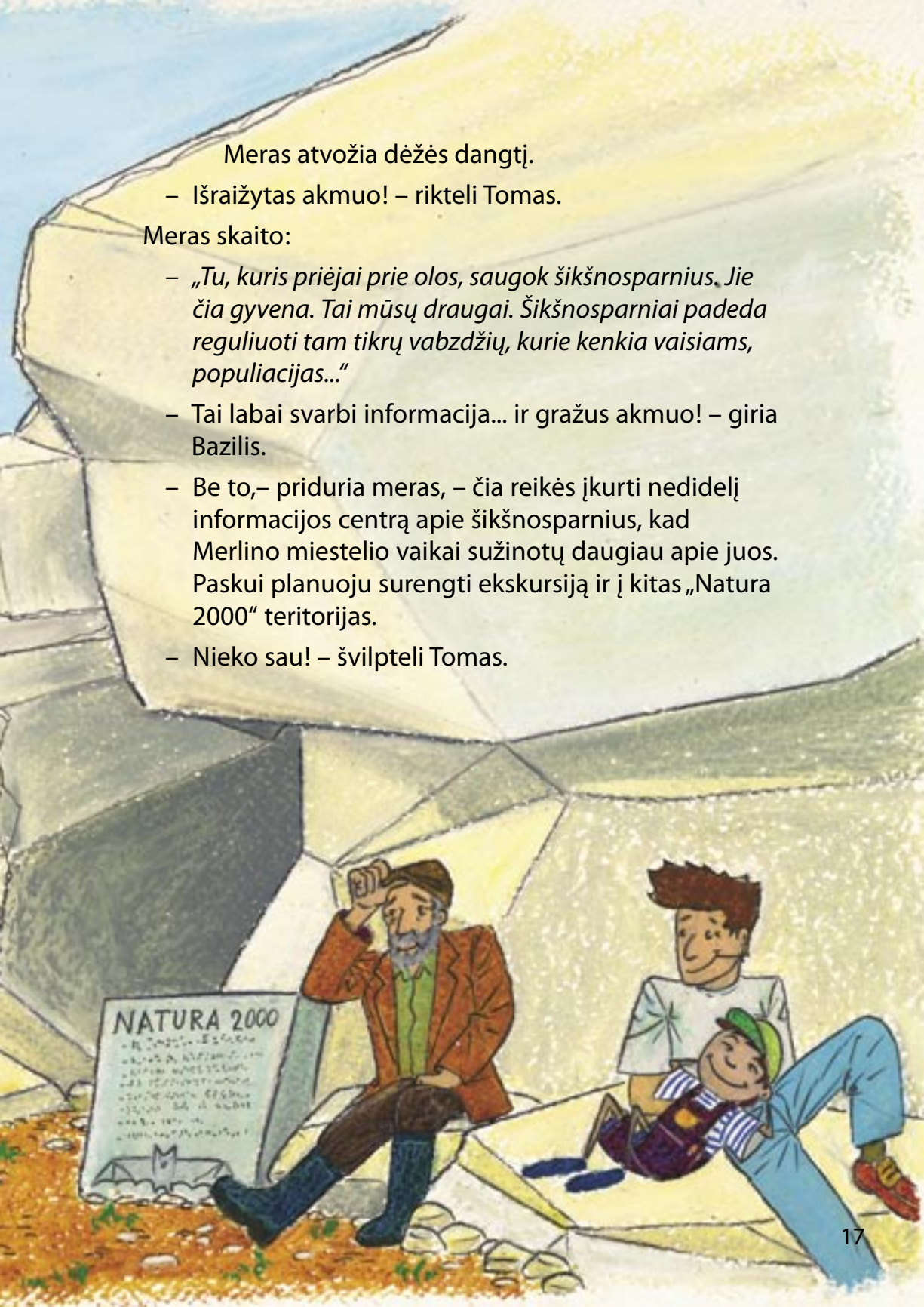
Meras skaito:

– „Tu, kuris priėjai prie olos, saugok šikšnosparnius. Jie čia gyvena. Tai mūsų draugai. Šikšnosparniai padeda reguliuoti tam tikrų vabzdžių, kurie kenkia vaisiams, populiacijas...“

– Tai labai svarbi informacija... ir gražus akmuo! – giria Bazilis.

– Be to,– priduria meras, – čia reikės įkurti nedidelį informacijos centrą apie šikšnosparnius, kad Merlino miestelio vaikai sužinotų daugiau apie juos. Paskui planuoju surengti ekskursiją ir į kitas „Natura 2000“ teritorijas.

– Nieko sau! – švilpteli Tomas.

Lilė ką tik aptiko keistus pėdsakus ant upelio šlaito.
Bando patraukti Tomo dėmesį, bet šis klausosi mero.

- Sakykite, Bazili, ar ten jūsų bičių aviliai?
- Žinoma, pone mere! Mano bitučių medus nuostabus!
- Bazili, ką jūs pasakytumėte, jei jūsų medų pardavinėtume specialioje krautuvėlėje greta Merlino miestelio „Natura 2000“ teritorijos? Taip jūsų medus būtų įvertintas!

Bazilis netiki savo ausimis.

- Mano medus? Įvertintas specialioje krautuvėlėje? Kokia garbė! – apsidžiaugia Bazilis.

Meras nusišypso.

- Bazili... O ar jūs sutiktumėte tapti mūsų nuostabiojo slėnio *Gamtos gidu*?
- O! Pone mere! Labai norėčiau, bet ... Reumatas... Turiu pamąstyti.

Taigi meras sugriebia paskutinę dėžę ir nusišypso.

- Bazili... Ką jūs pasakytumėte, jei iš paskutinės dėžės sumeistrautumė tiltelį, kad galėtumėte prieiti prie avilių? Skundžiantis reumatu, nelengva braidyti po vandenį...

Meras atidaro dėžę, o ten staigmena – visi įrankiai, reikalingi tilteliui statyti, guli dėžėje!

Už vaizdingojo Merlino miestelio slėnio leidosi saulė. Tomas, senasis Bazilis ir meras pastatė tiltelį. Senasis bitininkas Bazilis laimingas. Jis taria merui:

- Pone mere... Gerai pamąščiau... Norėčiau būti *Gamtos gidu*... Sutinku su jūsų siūlymu. Bala nematė to mano reumato! Jaučiuosi vėl laimingas, jaunas ir kupinas jėgų!

Lilė baksteli Tomui smailu snukučiu. Reikia, kad jis pamatytų. Pagaliau Lilė pastebėjo, kas juos seka: – tai bebrų šeimyna!

Europos Komisija

Drauge !

Liuksemburgas: Europos Bendrijų oficialiųjų leidinių biuras

2006 – 20 p. – 16,2 x 22,9 cm

ISBN 92-79-01172-3

Šį leidinį nemokamai galima įsigyti šiuo adresu:

Europos Komisija

Aplinkos Generalinis direktoratas

Informacijos centras (BU-9 0/11)

B-1049 Briuselis

<http://bookshop.eu/>

Leidinių biuras
Publications.eu.int

